

[illegible]

והבן קידמו מ' חיי' בר אבא
 ושבעה דברים ר' יוחנן
 ויבשלה שבתם, ורשע ור' אבהו
 השתכל בשבט בשונג אבל
 במדון לא יאכל לא אנה,
 כלומר במבטל ש' להפיש
 ש' שונג לא מליד אבל
 בשבטם השונג המדון
 ור' יוחנן רבה ור' יוסף אמר
 שותקין בני שונג ור' אבהו
 מורה לא קנסו רבנן אפילו
 במדון, רב נחמן בר יצחק
 אמר שנתין אורקלין וקרייל
 כותחיה, וואחבניה עליה
 כשם קודרע על גבי היר
 ויבשלה בשבט בשונג אבל
 במדון לא יאכל, ר' יוחנן
 לרבה ור' יוסף קבשיא.
 ואקשינן שחמ' אמר א"ר
 שותקין שהחמין על צרכן
 ותבשיל שבישיל על צרכו
 בני שונג בני מדון מותר
 ובתחילת חמין אמר ומה
 ש' משחין, שחמ' אמר לא כלום
 ובה' אמר שחמ' אבל לא
 חבשיל קשיא, ר' מאיר
 אמר, מאיר, ושעני לא
 קשיא את דקתי חמין אבל
 לא תבשיל לתחילתה, ורבי
 יהודה אמר, חמין יהודה לא
 קשיא, את דקתי בר' יהודה
 חמין תבשיל שבישיל על
 צרכו אמר ר' חמין שאתה
 אמר, ור' יוסף קטמה ולפכך
 אמר, והאי דקתי חמין
 משחין ע"ז כר' לביה
 חמין ותבשיל שבישיל על
 קטמה, ור' יוסף שנתקשה
 ור' חמין, נתקיים, נתקיים
 במדון בר נחמן בר יצחק
 כותחיה, כל השונג
 קודרע ובשלה קודרע הוה

וַיִּסַּח מִשְׁנֵה הַיָּד: וְלֹא שָׁנָה.
גַּג לְמוֹזֵיד וְהִי דֶרֶשׁ לְהוֹ
ר לְלוֹכֵלָה אִי אֲמוּזִיד מִדְּמָה
יִירָה מִצְעוּד יוֹס יֵאָכֵל: דִּלָּא

שִׁכְחָה קְדִירָה עַל גִּבִּי
מִמָּהוּ אִישְׁתִּיק וְלֹא א"י
דֶרֶשׁ לְהוֹ ⁽⁶⁾הַמִּבְשֵׁל
בְּמִזִּיד לֹא יֵאָכֵל וְלֹא
רִב יוֹסֵף דָּאמְרִי תֵר
הוּא דָקָא עֲבִיד מַעֲשֵׂה
הָאִי דִּלָּא קָא עֲבִיד כ
רִב נַחֲמָן בֶּר יִצְחָק:
הוּא דִּלָּא אֲתִי לֵא יִעֲ
הָאִי דִּאתִי לֵא יִעֲרוּמִי
מִיתִיבִי ⁽⁷⁾שִׁכְחָה קְדִירָה
בְּשִׁבְתָּ בְּשׁוּגָה יֵאָכֵל
בְּחִמְיָן שְׁלֵא הוּחֹמָה כ
יִשְׁלָל כֹּל צוּרֹה אִישׁ
צוּרֹכֵן וְתַבְשִׁיל שְׁבִישֵׁי
בֵּין בְּמוֹזִיד יֵאָכֵל דְּבִר
חֲמִין שְׁהוּחֹמָה כֹּל
שְׁמִצְמִיק וְרַע לֹו וְתַנְי
אֲסוּר מִפְּנֵי שְׁמִצְמִיק
יִיפֵה לֹו כְּגוֹן כְּרוּב וְפֹר
וְכֹל הַמִּצְמִיק וְרַע
תַּבְשִׁיל שְׁלֵא יִשְׁלָל
נַחֲמָן בֶּר יִצְחָק לֹא
כָּאן אַחֲרֵי גִזְרָה אֵלֵּא
לְהִיתִירָא אִי קוּדֵם
אַחֲרֵי גִזְרָה קִשְׁיָא
גִּזְרִיתָא דָּאמְרִי רִב יוֹ
אֲבָא אֲמַר רִב כְּהֵנָּה
אֲוֹמְרִים הַמִּבְשֵׁל בְּשִׁנְי
לֹא יֵאָכֵל וְה"ה לְשׁוֹכֵה
וְאֲוֹמְרִים שִׁכְחִים אֲנִי
קִשְׁיָא דִּר' מֵאִיר א
יְהוּדָה אֲדִר' יְהוּדָה
קִשְׁיָא הָא לְכַתְחִילָה
אֲדִר' יְהוּדָה נְמִי לֹא
וְקִטְמוּמָה כָּאן בְּשֵׁא
אִיבְעִיא לְהוֹ עֲבִר וְ
רִבְנָן אוֹ לֹא ת"ש דָּאמְ
חֲנִינָא כְּשֶׁחֶלֶךְ רִבִּי יוֹ
שִׁנְשִׁתְּהוּ עַל גִּבִּי כִירָה
מִצְמוּמִקוֹת שִׁנְשִׁתְּהוּ ע
מֵאִי לֹא לְאוֹתוֹ שֵׁם
מִכְלָל דְּבִיצִים מִצְמוּמִק
נִינְהוּ אֵין דָּאמְרִי רִב
אַחַת נִתְאַרְחֲתִי אֲנִי
וְהִבִּאוּ לִפְנֵינוּ בִּיצִי
וְאִכְלָנוּ מִהֵן הִרְבֵּה
מִחֲזִירִין: אֲמַר רִב

כירה פרק שלישי שבת

לח.

מי בשוגג יאכל אבל
בשוגג נמי לא יאכל
ול גבי כירה ובישלה
מוזיד לא יאכל בד"א
צורכן ותבשיל שלא
חמין שהוחמו כל
כל צורכו בין בשוגג
למ' ר' יהודה אומר
צורכן מותרין מפני
יול שבישל כל צורכו
בשוגג

כאן משמע דסמס חמין ותצטיל הוי נמי מצובל כל זכרבי דאי לאו הכי לא הוה פריך מידי^א ורשב"א אומר^ב דאפי' אי סמס חמין ותצטיל הוי בלל צטיל כל זכרבי פריך ספיר דהא צאינה גרופה משמע צבנייאה דלעיל דאין משהין כלל אפי' ציטל כל זכרבי דאי הוה שרי ציטל כל זכרבי ה"ל לפרש מה הן משהין צאינה גרופה דמפרש^ג אגרופה^ד והכא שרי ר"מ ציטל כל זכרבי אפי' צאינה גרופה^ה מ"מ נראה דסמס חמין ותצטיל הוי נמי צצטיל כל זכרבי מדפשיטא ליה לתלמודא דמאן דלסר להחזיר אסר אפי' ציטל כל זכרבי דמכוחה גבי ואף כ' אשעיא סבר כו'^ו :

קש"א כ"אן בגרופה
ה גרופה וקטומה
הה מאי מי קנסוהו
שמואל בר נתן א"ר
לציפורי מצא חמין
ולא אסר להן ביצים
גבי כירה ואסר להן
לא לשבת הבאה
מצממקות ויפה להן
מא בר חנינא פעם
ורבי למקום אחד
מצינוהו במועד

שבת לדברי האומר
מחזירין

דמבעיא ליה צבשיל ובשוגג ^{כא} ואליהו דר' יהודה ^{כב} אע"ג דלין הלכה
 זכר' יהודה ^{כג} אי אסר מטעמא ויפה לו דוקא במזיד ^{כד} או דילמא אפי'
 יהיה מדקאמר ושתהו ולא קאמר וסיהו ומיהו לשון עבר ושהה משמע
 ז' גזירה צעו דאחר גזירה פשיטא דאסור בשוגג כמו מזיד:
 ונראה דאסר דכפרישית לעיל והיינו כרז דאסר לעיל מטעמא ויפה לו:
 אפילו

כעמודין קורמ"ש בע"א. ומדאמר ואכלנו הרבה מכלל דיפה להן: מחזירין בשוגג ומייתי ראי' ממעשה דר' יוסי דלסר^כ ומשמע ליה דלפ"י בשו' במזיד כמו עברה ולשה דפסחים (דף מג.) ואומר רשב"א דק

לשבת הבאה. כולה סוגיא בשאינה גרופה דגרופה ליכא שום

א לן עבר ושהה מאי. ואתנין למיפשטא מהא דתניא דאסר רבי יוסי בצפורי ביצים מצומקות שנש
 פיס' בה"א אף מחזירין. אוקימנא הא דקתני מחזירין בשבת הוא ואפילו כמה פעמים ודוקא

עין משפט
נר מצוה

א מיי' (פ"ג מהל' שבת
הלכה ד) ופ"ו הל' כג
ומג לאזין סה טור וש"ע
א"ח סימן שיה סעיף א:
ז ב ג מיי' פ"ג מהל' שבת
הלכה ט סמג לאזין סה
יוש"ע א"ח סימן רנג סעיף
א:

קורמי"ש. פירות העוזר
שיח בר).

א. בבשיל ולא בשיל. מוס'
הר"ש. ב. להניח. מוס'
ג. אפי' צורך
חזק. מוס'
הר"ש. ב. תחילה. מוס'
הר"ש. ב. ודאס. מוס'
הר"ש. ב. (ו)חומר לן צורך. מוס'
א. ד[י]מינו ל' מיידי
וההיא דלעיל מיידי
בשכח כמאל ב"ד, וזה
הבטל בדשיל כ"ז דקדמי
אפי' משום
תהארי, מוס'
יחסות חמין וחבשיל כ"ז
משום משפט. מוס'
הר"ש. ב. דלאו ר"א. הוא. מוס'
הר"ש. ב. ט. מה גז' משקין.
מוס'. א. ע"כ.
שמוע דכל דבר אפי'
שינוה ע"ג
השחטה

[illegible]

כשהלך רבי יוסי
לציפורי. הדבר שגרם לו
לציפורי הוא שמפורש
בבמה מדליקין (דף ג' יוסי
ששחק יגלה לציפורי.

אָן עבר ושהה מאי. ואתינן למיפשיטא מהא דתניא דאסר רבי יוסי בצפורי בציצים מצומקות שנשתתרו על גבי כירה, (שמוא) [ש"מ] עבר ושהה קסר רבנן. ודחינן לא אסר להו לעשות כן אלא לשבת